

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.VI.37.476/2018/6.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Vitál-Eigner Beáta előadó bíró, Dr. Sugár Tamás bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: ... Ügyvédi Iroda

Az alperes: Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság (fél címe 2),
mint a alperes neve jogutódja

Az alperes képviselője: Dr. ... kamarai jogtanácsos

A per tárgya: idegenrendészeti ügyben hozott közigazgatási
határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes

A felülvizsgálati kérelem száma: 6.

Az elsőfokú bíróság neve, határozatának kelte és száma: Fővárosi
Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2017. november 29-én kelt
1.K.32.535/2017/5. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
1.K.32.535/2017/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az
alperesnek 30.000.- (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási
költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra
70.000.- (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A mongol állampolgárságú felperes Magyarországon keresőtevékenység
folytatása céljából kiállított tartózkodási engedélye

meghosszabbítása iránti kérelmét az elsőfokú hatóság a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 13. § (1) bekezdés d) és f) pontjai, a 18. § (1) bekezdés a) pontja, 20. § (2) bekezdés a) pontja és a 29/A. § (7) bekezdés a) pontja alapján elutasította, mert a felperes nem igazolta magyarországi tartózkodásának célját, és nem rendelkezett a megélhetését, valamint a tovább- vagy visszautazását biztosító elégséges anyagi fedezettel.

- [2] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2017. június 23. napján kelt 106-T-10588/10/2017. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.
- [3] Indokolásában az elsőfokú határozatban foglaltak megismétlése mellett megállapította, hogy a felperes a Harmtv. 13. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt feltételt sem teljesíti, mert útlevele már nem érvényes.
- [4] A felperes munkavállalás célú tartózkodását nem fogadta el, mert a foglalkoztatóként megjelölt gazdasági társaság nem rendelkezik a tényleges foglalkoztatás megvalósulásához szükséges feltételekkel. A Magyar Kereskedelmi és Iparkamara (a továbbiakban: MKIK) a céget nem tartja nyilván építőipari kivitelező vállalkozásként, ugyanakkor kereskedelmi tevékenységet sem jelentett be az illetékes önkormányzatnál. A NAV adatbázisa szerint a cégnek nem volt bejelentett munkavállalója, emellett a társaság végrehajtás alatt áll, amely egyértelműen annak pénzügyi, likviditási problémáira utal.
- [5] A gazdasági társaság foglalkoztatási feltételeinek hiányában az előzetes megállapodásban kikötött munkabér jövedelemként nem vehető figyelembe. Kiemelte, hogy a felperes többszöri hiánypótlási felhívás ellenére sem igazolta, hogy rendelkezik olyan megtakarítással, amely a magyarországi tartózkodása teljes tartamára biztosítja a megélhetési költségeit, valamint fedezi a vissza- vagy továbbutazáshoz szükséges kiadásokat.
- [6] A tartózkodási cél és a megélhetés bizonyítottságának hiánya azt eredményezi, hogy a felperes az egészségügyi ellátások teljes körére sem tekinthető biztosítottnak.

A kereseti kérelem

- [7] A felperes eljárási- és anyagi jogi jogszabálysértésekre hivatkozással keresetet terjesztett elő a jogerős határozat bírósági felülvizsgálata iránt.

Az elsőfokú ítélet

- [8] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította.
- [9] Indokolása szerint a tartózkodási engedély meghosszabbítása kérelemre indult eljárás, amelyben a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény

(a továbbiakban: Ket.) 36. § (1) bekezdése, valamint a Harmtv. végrehajtásáról szóló 114/2007. (V.24.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 47. § (9) bekezdése alapján a felperest terheli a tartózkodás törvényben meghatározott feltételeinek igazolása. Hangsúlyozta, hogy az eljáró hatóságok a Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettség körében összesen négyszer hívták fel a felperest hiánypótlásra, háromszor engedélyeztek számára határidő hosszabbítást, ennek ellenére, az eltelt közel hét hónap alatt sem teljesítette a hiánypótlási kötelezettségét. Ennek következményeit a felperes attól függetlenül köteles viselni, hogy a bizonyítás sikertelensége esetleg az érdekkörén kívül felmerült, objektív okokra vezethető vissza.

- [10] Kiemelte, hogy önmagában egyetlen tartózkodási feltétel teljesítésének hiánya a kérelem elutasítását eredményezi. A felperes pedig nem vitatta, hogy a Harmtv. 13. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt feltételt nem teljesíti, mert úti okmányának érvényességi határideje már az alperesi határozat meghozatala előtt lejárt.
- [11] A keresőtevékenység folytatása cél tekintetében az alperessel egyezően jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által megjelölt foglalkoztatónál a tényleges foglalkoztatáshoz szükséges feltételek hiányoznak. Rögzítette, hogy a végrehajtási eljárás elrendelésének nemcsak a fizetéseképtelenség lehet az oka, ám az alperes nem is kizárólag erre a körülményre alapította döntését.
- [12] Kitért még arra, hogy a tartózkodási feltételeket alátámasztó okirati bizonyítékok hiánya a bizonyítottság körében értékelendő, az a kérelmet elutasító döntést, nem pedig az eljárás megszüntetését alapozza meg.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [13] A jogerős ítélet hatályon kívül helyezése és a keresetének megfelelő ítélet meghozatala iránt előterjesztett felülvizsgálati kérelmében a felperes állította, hogy az alperesi határozat sérti a Ket. 1. § (1) és (2) bekezdéseit, 50. § (1) és (6) bekezdéseit, 72. § (1) bekezdés ea) pontját, valamint a Harmtv. 17. § (1) bekezdés b) pontját, erre figyelemmel az ítélet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339. § (1) bekezdésébe ütközik.
- [14] Előadta, hogy a megélhetését biztosító dokumentumokat rajta kívül álló okokból nem tudta beszerezni. Kifogásolta, hogy az alperes anélkül tett megállapításokat a foglalkoztatóként megjelölt cég tekintetében, hogy a végrehajtás körülményeit feltárta volna.
- [15] Érvelése szerint tartózkodási engedéllyel nem rendelkezik, ezért a Harmtv. 17/A. § értelmében kizárólag méltányossági kérelem előterjesztése mellett kerülhetett volna sor az azzal egyidejűleg kérelmezendő tartózkodási engedély iránti kérelem benyújtására. Amennyiben az alperes mégis belement az érdemi vizsgálatba, akkor engedélyező döntést kellett volna hoznia. Sérelmezte az erre

vonatkozó érvelésének figyelmen kívül hagyását.

- [16] Előadta, továbbá, hogy a hiánypótlás nem teljesítése miatt az eljárás megszüntetésének lett volna helye. Az alperes tényállást megalapozó bizonyítékok nélkül tett megállapításokat.
- [17] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását indítványozta.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [18] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.
- [19] A Pp. 275.§ (1) és (2) bekezdései szerint a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során, a felülvizsgálati kérelem keretei között, a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A jogerős ítélet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálható felül.
- [20] A Kúria szerint a közigazgatási és munkaügyi bíróság a pontosan és törvényesen megállapított tényállásból helytálló következtetést vont le. Jogszabálysértést a rögzített tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése alapozhat meg, ilyen jogsértés azonban nem tárható fel.
- [21] Az eljáró bíróság vizsgálta a közigazgatási eljárás teljes anyagát, a felek perbeli nyilatkozatait, beadványait, ennek során a bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően a maguk összességében értékelte és helyesen állapította meg, hogy a kereset nem alapos.
- [22] A felperes a felülvizsgálati kérelmében lényegében a keresetében foglaltakat ismételte meg, a jogerős ítéletet a már korábban felhozott kifogások miatt sérelmezte. Érvelése ténylegesen a bizonyítékoknak az elsőfokú bíróságtól eltérő értékelésére irányult. Ennek feltételei azonban jelen esetben nem állnak fenn.
- [23] Az eljáró bíróság a felperes keresetét minden vonatkozásában elemezte és elbírálta, a Pp. 221. § (1) bekezdésének teljes mértékben megfelelő, kellően részletes indokát adta döntésének, amelyeket konkrét jogszabályi hivatkozásokkal is alátámasztott. A Kúria szükségtelennek tartja a jogerős ítélet indokolásában foglaltak megismétlését, hiszen azt a fentiekben részletesen ismertette. Az elsőfokú bíróság kifejtett indokait a Kúria teljes körűen osztja, a felülvizsgálati kérelemre figyelemmel az alábbiakat hangsúlyozza.
- [24] A Harmtv. 13. § (1) bekezdés a) pontja értelmében - az egyéb feltételek teljesülése mellett is - az a harmadik országbeli állampolgár tartózkodhat Magyarországon területén, aki rendelkezik érvényes úti okmánnal.
- [25] Amint azt az elsőfokú bíróság is helyesen rögzítette, akár egyetlen tartózkodási feltétel teljesítésének hiánya is a felperesi kérelem elutasítását eredményezi. A felperes nem vitatta, hogy az úti

okmányának érvényességi ideje a közigazgatási hatósági eljárás folyamán, még az alperesi döntés meghozatala előtt lejárt. Erre figyelemmel a felperes kérelme akkor sem lenne teljesíthető, ha az összes többi, törvényben meghatározott követelménynek megfelelt volna.

- [26] A felperes tartózkodási engedély meghosszabbítása iránti kérelmet terjesztett elő, ezért a hatóságnak erről kellett döntenie, a tényállást a tartózkodási engedély meghosszabbítása feltételeinek körében kellett tisztáznia. Erre figyelemmel súlytalan a felperesnek a méltányossági kérelem előterjesztésével kapcsolatos előadása.
- [27] A Ket. 36. § (1) bekezdése szerint a kérelemhez csatolni kell a jogszabályban előírt mellékleteket.
- [28] A Vhr. 47. § (9) bekezdése értelmében amennyiben a tartózkodás körülményeinek tisztázása érdekében szükséges, a vízumkiadó hatóság a kérelmezőt további okiratok csatolására is felhívhatja.
- [29] Az előző jogszabályi rendelkezésekből látható, hogy a felperes kérelmére indult eljárásban a felperesen van a bizonyítási teher; neki kell igazolnia, hogy a magyarországi tartózkodásának törvényi feltételei fennállnak. A Ket. 50. § (1) bekezdésében meghatározott tényállás-tisztázási kötelezettség nem jelent parttalan kutakodási feladatot az eljáró hatóság számára. E rendelkezés szerint a közigazgatási szervnek kizárólag a döntéshozatalhoz szükséges tényállást kell megállapítania, azaz azokat a jogilag releváns tényállási elemeket kell feltárnia, tisztáznia, amelyek alapján az ügyet érdemben el lehet bírálania. Mindez nem vezethet odáig, hogy a felperes helyett, mintegy hivatalból próbálja beszerezni a felperes kérelmét alátámasztó dokumentumokat.
- [30] Az eljáró hatóságok a Ket. 1. § (1) és (2) bekezdéseiben meghatározott alapelvei rendelkezéseket maradéktalanul szem előtt tartva hívták fel a felperest többször is hiánypótlásra, a teljesítési határidőt a kérelmére rendre meghosszabbították, ennek ellenére a felperes a bizonyítási kötelezettségét nem teljesítette. Törvény eltérő rendelkezése hiányában ennek következményeit a felperesnek akkor is viselnie kell, ha esetleg rajta kívül álló okok miatt nem tudta volna a kért iratokat csatolni.
- [31] A felperes alaptalanul hivatkozott az eljárás megszüntetésének elmaradására is. E körben konkrét jogszabálysértést sem jelölt meg. A Ket. 32. § (1) bekezdése értelmében valóban lehetőség van - a hiánypótlás nem teljesítése miatt - az eljárás megszüntetésére, de ugyanúgy jogoszerű lehetőség van a rendelkezésre álló okiratok alapján történő döntéshozatalra is. Alappal ezért nem kifogásolható, hogy az alperes ez utóbbi megoldást választotta. A kérelemre indult eljárásban a felperes az ügy ura, a kérelmét annak ellenére nem vonta vissza, hogy előtte is nyilvánvaló volt a hiánypótlás elmaradása. Ennek jogi következményeit az alperesre át nem háríthatja.
- [32] A Harmtv. 20. § (2) bekezdés a) pontja értelmében munkavállalás céljából tartózkodási engedélyt az a harmadik országbeli

állampolgár kaphat, akinek tartózkodási célja, hogy a foglalkoztatásra irányuló jogviszonya alapján, ellenérték fejében, más részére, illetve irányítása alatt tényleges munkát végezzen.

- [33] A felperes nem vitatta, hogy a foglalkoztatójaként megjelölt gazdasági társaság a cégnyilvántartás szerinti építőipari kivitelező, illetve kereskedelmi tevékenységet nem végez, továbbá, hogy alkalmazottakkal nem rendelkezik. A tényleges foglalkoztatáshoz szükséges feltételek így nem állnak fenn, ezért semmilyen jogi jelentősége nincs annak, hogy a céget egyébként milyen oknál fogva vonták végrehajtás alá. Az alperesnek e körben további vizsgálódási kötelezettsége nem volt, amennyiben e körülménynek a felperes kérelme szempontjából jogi jelentősége lett volna, akkor azt a felperesnek kellett volna előtárnia, igazolnia.
- [34] Az alperesi határozatban megjelölt további, a kérelmet elutasító okokat a felperes még említés szintjén sem cáfolta, amely már önmagában a tartózkodási engedély meghosszabbítása iránti kérelem elutasításának jogszerűségét támasztja alá.
- [35] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyen állapította meg, hogy az alperes az eljárási alapelvek megtartásával, a bizonyítékok helytálló értékelésével, okszerű következtetéssel, jogszerű döntést hozott, a határozat indokolásában eleget tett a Ket. 72. § (1) bekezdés ea) pontjában meghatározott követelményeknek, az alapján a döntéshez vezető okok kétséget nem hagyó módon megállapíthatók.
- [36] A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdését alkalmazva a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta, mert az nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályi rendelkezéseket.

A döntés elvi tartalma

- [37] *A tartózkodási engedély meghosszabbítása törvényi feltételeinek fennállását a kérelmezőnek kell igazolnia.*

Záró rész

- [38] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (2) bekezdése szerint tárgyaláson bírálta el.
- [39] A pereszes felperes a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdésére figyelemmel köteles az alperes felülvizsgálati eljárási költségét megfizetni.
- [40] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerinti mértékű tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a felperesnek a bírósági eljárásban alkalmazandó költségmentességről szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésének megfelelően kell megfizetnie.
- [41] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2019. július 3.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Vitál-Eigner Beáta s.k.
előadó bíró; Dr. Sugár Tamás s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő